I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1515/2006

av den 10 oktober 2006

om upphävande av antidumpningstull på import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Indien, Indonesien och Thailand och om avslutande av förfarandena avseende sådan import till följd av översyner vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om avslutande av den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 av sådan import med ursprung i Thailand

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 11.2 och 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Rådet införde i juli 2000 genom förordning (EG) nr 1522/2000 [2] en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand. Den undersökning som ledde fram till dessa åtgärder kommer nedan att kallas ”den ursprungliga undersökningen 1”.

(2) Rådet införde i december 2000 genom förordning (EG) nr 2852/2000 [3] en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Indien och Sydkorea. Den undersökning som ledde fram till dessa åtgärder kommer nedan att kallas ”den ursprungliga undersökningen 2”.

(3) De åtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 2852/2000 var en värdetull, utom på import från en indisk exportör som gjorde ett åtagande vilket godtogs genom kommissionens beslut 2000/818/EG [4]. Efter en interimsöversyn som gällde både dumpning och skada, föreskrevs i rådets förordning (EG) nr 428/2005 [5] att åtgärderna beträffande import med ursprung i Sydkorea skulle ändras och förlängas med fem år.

2. Begäran om översyner

(4) Efter offentliggörandet av två tillkännagivanden om att antidumpningsåtgärderna snart skulle upphöra att gälla, varav det ena rörde import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Indonesien och Thailand [6] och det andra import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Indien [7], fick kommissionen den 13 april 2005 och den 23 september 2005 en begäran om översyn av åtgärderna enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

(5) Begäran ingavs av Internationella kommittén för rayon och syntetfiber (CIRFS), såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall över 50 %, av gemenskapens totala produktion av polyesterstapelfibrer. Som grund för begäran anfördes att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till återkommande dumpning och skada för gemenskapsindustrin.

---

[1] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).
[2] EGT L 175, 14.7.2000, s. 10.
[3] EGT L 332, 28.12.2000, s. 17.
[4] EGT L 332, 28.12.2000, s. 116.
[5] EUT L 71, 17.3.2005, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1333/2005 (EUT L 211, 13.8.2005, s. 1).
[6] EUT C 261, 23.10.2004, s. 2.
[7] EUT C 130, 27.5.2005, s. 8.

(6) Vidare inkom en begäran om partiell interimsöversyn av förordning (EG) nr 1522/2000 från Tuntex (Thailand) Public Company Limited (nedan kallat ”Tuntex”), en tillverkare av polyesterstapelfibrer i Thailand som var föremål för gällande antidumpningsåtgärder.

(7) I sin begäran enligt artikel 11.3 i grundförordningen lade Tuntex fram *prima facie*-bevisning till stöd för yrkandet att de omständigheter som föranledde införandet av åtgärder har förändrats och att förändringarna är bestående. Tuntex lade fram bevisning för att en jämförelse mellan det normalvärde som fastställts på grundval av företagets egna kostnader/priser på hemmamarknaden och dess exportpriser till en tredjelandsmarknad skulle innebära att dumpningen ligger betydligt under nivån för den nuvarande åtgärden (27,7 %). Tuntex hävdade därför att en fortsatt tillämpning av de gällande åtgärderna på nuvarande nivå, som fastställdes på grundval av den tidigare fastställda dumpningen, inte längre var nödvändig för att motverka dumpning.

(8) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera att det inleddes två översyner enligt artikel 11.2 i grundförordningen och en översyn begränsad till en undersökning av dumpning enligt artikel 11.3 i grundförordningen, och därmed inledde kommissionen dessa tre översyner genom att offentliggöra tillkännagivanden i *Europeiska unionens officiella tidning* [1].

3. **Undersökningar**

(9) Kommissionen underrättade officiellt tillverkarna i Australien, Indien, Indonesien och Thailand, importörerna och de användare samt intresseorganisationer i gemenskapen som den visste var berörda, företrädarna för berörda exportländer, CIRFS och kända gemenskapstillverkare om att översyner vid giltighetstidens utgång hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandena om inledande.

(10) Kommissionen underrättade officiellt Tuntex och företrädarna för exportlandet om att den partiella interimsöversynen hade inletts. Berörda parter gavs också tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(11) Med hänsyn till det stora antal indiska, indonesiska och thailändska tillverkare samt gemenskapstillverkare som förtecknas i begäran om översyner vid giltighetstidens utgång och med hänsyn till det stora antal gemenskapsimportörer som berörs, ansågs det lämpligt att enligt artikel 17 i grundförordningen undersöka om stickprov borde användas. För att kommissionen skulle kunna besluta om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads de ovannämnda parterna att i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen ge sig till känna inom två veckor efter det att översynerna hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandena om inledande.

(12) En genomgång av den information som skickades in och det lilla antal samarbetande tillverkare i Indien, Indonesien och Thailand som hade angett att de ville samarbeta ledde till beslutet att stickprovsförfarandet inte var nödvändigt när det gällde tillverkare i dessa länder.

(13) Ingen importör lämnade den information till kommissionen som efterfrågades i tillkännagivandena om inledande, och därför behövdes stickprovsförfarandet inte för importörerna. Faktum är att inte någon importör samarbetade i översynerna.

(14) Tio gemenskapstillverkare fyllde i stickprovsformuläret och gick formellt med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. Fem av dessa tio företag som ansågs vara representativa för gemenskapsindustrin när det gäller produktionsvolym och försäljning av polyesterstapelfibrer i gemenskapen valdes ut för stickprovet. Detta stickprov utgjorde den största representativa produktions- och försäljningsvolym av polyesterstapelfibrer i gemenskapen som rimligen gick att undersöka inom den tillgängliga tidsramen.

(15) Frågeformulär skickades därför till de fem gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet, till tillverkarna i Australien och till dem som samarbetade med stickprovsförfarandet på respektive lands vägnar och till kända användare. De fem gemenskapstillverkare som inte ingick i stickprovet ombads lämna information om vissa skadeindikatorer och att kommentera effekterna av att antidumpningsåtgärderna antingen upphävdes eller bibehölls.

(16) Svar på frågeformulären erhölls från fyra av de fem gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet (stickprovet motsvarade 38 % av produktionen och försäljningen i gemenskapen), en tillverkare i Australien, tre tillverkare i Indien, fyra tillverkare i Indonesien, fyra tillverkare i Thailand (av vilka två var närstående) och åtta användare. Två intresseorganisationer lämnade synpunkter. Vidare lämnade fyra av de fem gemenskapstillverkare som inte ingick i stickprovet den efterfrågade informationen (de samarbetande tillverkarna svarade för 60 % av produktionen i gemenskapen).

[1] EUT C 174, 14.7.2005, s. 15, EUT C 307, 3.12.2005, s. 2, EUT C 323, 20.12.2005, s. 21.

(17) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för sin analys och gjorde kontrollbesök hos följande företag:

a) Gemenskapstillverkare som ingår i stickprovet

Advansa GmbH, Hamm, Tyskland

Elana, Branch Office of Boryszew SA, Torun, Polen

La Seda de Barcelona SA, El Prat de Llobregat, Spanien

Wellman International Limited, Mullagh, Irland

b) Tillverkare i Australien

Leading Synthetics Pty Ltd, Campbellfield

c) Tillverkare i Indien

Futura Polyesters Limited, Chennai

Indo Rama Synthetics (Indien) Ltd, Nagpur

Reliance Industries Limited, Mumbai

d) Tillverkare i Indonesien

P.T. Global Fiberindo, Tangerang

P.T. Indo-Rama Synthetics Tbk., Jakarta

P.T. Panasia Indosyntec Tbk., Bandung

P.T. Susilia Indah Synthetic Fibers Industries, Tangerang

e) Tillverkare i Thailand

New World Polyester Co., Ltd, Samutprakarn

Teijin Polyester (Thailand) Limited, Bangkok

Teijin (Thailand) Limited, Bangkok

Tuntex (Thailand) Public Company Limited, Bangkok.

(18) När det gäller översynerna vid giltighetens utgång, omfattade undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2004 till och med den 30 juni 2005 (nedan kallad ”undersökningsperioden” eller, i tabeller, ”UP”). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2002 till och med slutet på undersökningsperioden (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”). Den undersökningsperiod som tillämpas för partiell interimsöversyn vid dumpningsundersökningar är identisk med undersökningsperioden för översyner vid giltighetstidens utgång.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(19) Definitionen av ”den berörda produkten” motsvarar den som användes i de ursprungliga undersökningar som nämns i skälen 1 och 2.

(20) Den berörda produkten är syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, med ursprung i Australien, Indien, Indonesien och Thailand, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5503 20 00. Produkten kallas vanligtvis polyesterstapelfibrer.

(21) Polyesterstapelfibrer är en basråvara som används i olika faser av processen för tillverkning av textilprodukter. Polyesterstapelfibrer används antingen för spinning, dvs. framställning av filamentgarn för tillverkning av textilier, ibland med inblandning av andra fibrer såsom bomull och ull, eller för fibertyger, t.ex. fyllnadsmaterial, dvs. stoppning eller vaddering av vissa textilvaror, t.ex. kuddar, bilsäten och jackor.

(22) Produkten säljs i olika produkttyper och kan identifieras med hjälp av olika specifikationer (t.ex. denier eller decitex, dragstyrka, lyster, kiselbehandling). Från tillverkningssynpunkt brukar man skilja mellan nya polyesterstapelfibrer, som tillverkas av oanvända råvaror, och återvunna polyesterstapelfibrer, som tillverkas av återvunnen polyester. Slutligen kan kvaliteten vara första- eller andrasortering.

(23) Undersökningen visade att alla typer av den berörda produkten enligt definitionen i skäl 20, trots skillnader i fråga om flera av de faktorer som nämns i föregående skäl, har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och används för samma ändamål. Av dessa skäl betraktas i dessa översyner alla typer av den berörda produkten som en och samma produkt.

2. **Likadan produkt**

(24) De nuvarande översynerna har visat att den berörda produkten och de polyesterstapelfibrer som produceras och säljs på hemmamarknaderna i de berörda länderna, liksom de polyesterstapelfibrer som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapstillverkare, har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. **SANNOLIKHET FÖR ATT DUMPNINGEN FORTSÄTTER ELLER ÅTERKOMMER**

1. **Inledande anmärkningar**

(25) När det gäller översynerna vid giltighetens utgång, undersökte man i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen om dumpning förekom alltjämt och om åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen skulle fortsätta.

(26) Under undersökningsperioden var exporten till gemenskapen av polyesterstapelfibrer med ursprung i Australien, Indien, Indonesien och Thailand (nedan kallade ”de berörda länderna”) försumbar. Enligt Eurostat var importen från de berörda länderna endast 1 056 ton under undersökningsperioden (0,1 % av förbrukningen i gemenskapen), medan importen under undersökningsperioderna i de tidigare undersökningarna uppgick till mer än 69 000 ton.

(27) Alla de samarbetande tillverkarna hade ingen eller försumbar försäljning av polyesterstapelfibrer på export till gemenskapen under undersökningsperioden, och därför kunde man inte göra de representativa dumpningsberäkningar som hade kunnat utgöra underlag för att bestämma sannolikheten av att dumpningen fortsatte.

(28) Följaktligen baserades bedömningen av sannolikheten för att dumpningen skulle fortsätta bl.a. på exportpriserna till tredjeländer.

(29) På grundval av de resultat av översynerna vid giltighetens utgång som redovisas nedan ansågs det inte nödvändigt att fortsätta den interimsöversyn som Tuntex hade begärt.

2. **Sannolikhet för att dumpningen återkommer om åtgärderna upphävs**

2.1 *Australien*

Inledande anmärkningar

(30) Australiens enda tillverkare av polyesterstapelfibrer slutade exportera polyesterstapelfibrer till alla marknader, även gemenskapen, 2003. Företaget har investerat i en ny flexibel produktionslinje för att enligt uppgift kunna betjäna endast en regional del av Australiens marknad för polyesterstapelfibrer, främst staten Victoria där företaget ligger.

Förhållandet mellan prisnivån på hemmamarknaden och prisnivån i gemenskapen

(31) Eftersom inget exporterades till något land under undersökningsperioden jämfördes priserna på Australiens hemmamarknad, vilka befanns ligga på förlustnivå men över de rörliga kostnaderna, med gemenskapstillverkarnas genomsnittspris under undersökningsperioden och befanns vara väsentligen lägre än detta. Detta tyder på att företaget har ett incitament att återuppta exporten till gemenskapen om åtgärderna upphävs. Enligt vad som anges i skäl 32 har företaget dock inte kapacitet att återuppta exporten till gemenskapen i någon väsentlig omfattning.

Outnyttjad kapacitet och lager

(32) Den australiska tillverkarens kapacitetsutnyttjande var inte särskilt stort under undersökningsperioden, men företagets återstående outnyttjade kapacitet är bara en bråkdel av förbrukningen i gemenskapen (väsentligen lägre än 0,5 %). Även om all denna outnyttjade kapacitet såldes till dumpade priser till gemenskapen efter det att gällande åtgärder upphävts, hade effekten på gemenskapsmarknaden blivit minimal. Lagerhållning är inte någon meningsfull indikator när det gäller polyesterstapelfibrer tillverkade i Australien, eftersom produkten främst säljs på kundorderbasis.

(33) Slutligen kan man erinra om att företaget inte har exporterat till något tredjeland sedan 2003, trots att liknande outnyttjad kapacitet funnits under perioden. Följaktligen blir slutledningen att det inte finns någon sannolikhet för att exportdumpningen från Australien till gemenskapen återkommer i väsentliga volymer om de nuvarande åtgärderna upphävs.

2.2 *Indien*

Inledande anmärkningar

(34) Tre indiska tillverkare av polyesterstapelfibrer samarbetade i undersökningen. Två av dem exporterade smärre volymer till gemenskapen under undersökningsperioden, och den tredje exporterade inte till gemenskapen. Det kan noteras att en av dessa samarbetande tillverkare hade tre närstående företag som tillverkade polyesterstapelfibrer i Indien. Men dessa närstående tillverkare undersöktes inte separat, eftersom endast en av dem bedrev mycket begränsad direkt försäljning av polyesterstapelfibrer under undersökningsperioden, och allt såldes på hemmamarknaden.

(35) Man vet att det fanns minst en liten tillverkare av polyesterstapelfibrer i Indien under undersökningsperioden som inte samarbetade i undersökningen. Uppgifter från Eurostat och ur andra källor om dessa icke-samarbetande tillverkare analyserades. Härav framgick det att export av polyesterstapelfibrer från Indien till gemenskapen från andra företag än de samarbetande indiska tillverkarna också var försumbar under undersökningsperioden. Ingen tillförlitlig information om produktionskapacitet och produktionsvolymer, lager och försäljning gick dock att få om de företag som inte samarbetade. Mot denna bakgrund och eftersom inget tydde på motsatsen ansåg man att resultaten för eventuella icke-samarbetande företag torde överensstämma med dem för de samarbetande företagen.

(36) Eftersom exporten till gemenskapen inte var tillräckligt stor för att tillåta en representativ analys av dumpningen under undersökningsperioden och i avsikt att fastställa om det var sannolikt att dumpningen skulle återupptas om åtgärderna upphävdes, undersöktes de samarbetande tillverkarnas prissättning på andra exportmarknader liksom deras produktionskapacitet och lager. Analysen baserades på information från de samarbetande tillverkare som anges i skäl 17.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i Indien

(37) Uppgifterna från de tre samarbetande tillverkarna i Indien visade att priserna på export till tredjeländer var lägre än priserna på hemmamarknaden i Indien. Undersökningen visade på en generell prisskillnad under undersökningsperioden på 15–27 %. Detta kan tyda på sannolikhet för återupptagen dumpning av export till gemenskapen om åtgärderna skulle upphävas.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

(38) Det visade sig att gemenskapstillverkarnas säljpriser i gemenskapen i genomsnitt var betydligt högre än de samarbetande indiska tillverkarnas exportpriser till andra tredjeländer under undersökningsperioden. Detta kan betyda att den rådande prisnivån för den berörda produkten på gemenskapens marknad gör marknaden intressant för indiska tillverkare. På denna grundval bedömdes det föreligga ett ekonomiskt incitament att dirigera om exporten från andra tredjeländer till de högre priserna på gemenskapsmarknaden om de åtgärder som är i kraft skulle upphöra att gälla. Men eftersom priserna i gemenskapen är avsevärt högre än exportpriserna till andra tredjeländer är det osannolikt att export till gemenskapen sker till dumpade priser om åtgärderna upphävs.

Outnyttjad kapacitet och lager

(39) Det fanns ingen betydande outnyttjad kapacitet i de tre samarbetande företagen i Indien under undersökningsperioden. Men två av dessa större tillverkare höll på att genomföra stora investeringar i tillverkningen av polyesterstapelfibrer, vilka kommer att leda till en sammanlagd ökning av produktionen med 361 000 ton per år från 2007. Man hävdade att investeringarna föranleddes av utvecklingen på den indiska marknaden för polyesterstapelfibrer, som enligt uppgift förväntades växa kraftigt i år och under den närmaste framtiden. Enligt tillgängliga uppgifter finner ca 610 000 ton polyesterstapelfibrer avsättning på den indiska marknaden per år. Det noteras att den ovannämnda ökningen av produktionskapaciteten utgör mer än 50 % av de tre samarbetande indiska tillverkarnas totala produktionskapacitet under undersökningsperioden. Det noteras också att det enligt tillgänglig information fanns minst en ny tillverkare av polyesterstapelfibrer i Indien som höll på att starta tillverkningen av denna produkt när undersökningen pågick. Å andra sidan köpte den största indiska tillverkaren nyligen en gemenskapstillverkare som inte samarbetar i undersökningen. Denna indiska tillverkare bör således inte ha något intresse av att exportera väsentliga mängder av polyesterstapelfibrer till gemenskapen i framtiden. Vidare framgår det av uppgifter från de samarbetande tillverkarna att deras inhemska försäljning har stigit under skadeundersökningsperioden och att den kommer att fortsätta att stiga framgent. Den nya kapaciteten kommer alltså att svara mot ökande efterfrågan på hemmamarknaden, men viss överkapacitet kan komma att uppstå ibland.

(40) Lagerhållningen hos de tre indiska tillverkarna visade inte på någon betydande förändring under skadeundersökningsperioden. Det noteras emellertid att lager inte kan uppfattas som någon meningsfull indikator i Indiens fall, eftersom tillverkningen hos en av de samarbetande tillverkarna grundar sig på order från kunder, och en annan samarbetande tillverkare producerar stora mängder polyesterstapelfibrer för internt bruk.

(41) Sammantaget anses det inte föreligga någon sannolikhet för återupptagen export till gemenskapen i väsentlig omfattning, och även om en del av den nya produktionskapaciteten i Indien skulle gå till gemenskapen om åtgärderna upphävdes, är det osannolikt att exporten skulle ske till dumpade priser (se skäl 38).

2.3 *Indonesien*

Inledande anmärkningar

(42) Fyra indonesiska tillverkare av polyesterstapelfibrer samarbetade i undersökningen. Ingen av tillverkarna hade närstående företag som tillverkade polyesterstapelfibrer i Indonesien. Tre av dem exporterade smärre volymer till gemenskapen under undersökningsperioden, den fjärde exporterade inte till gemenskapen.

(43) Man vet att det fanns minst fem aktiva tillverkare av polyesterstapelfibrer i Indonesien under undersökningsperioden som inte samarbetade i undersökningen. Uppgifter från Eurostat och ur andra källor om dessa icke-samarbetande tillverkare analyserades. Härav framgick det att export av polyesterstapelfibrer från Indonesien till gemenskapen från andra företag än de samarbetande indonesiska tillverkarna också var försumbar under undersökningsperioden. Ingen tillförlitlig information om produktionskapacitet och produktionsvolymer, lager och försäljning gick att få om de företag som inte samarbetade. Mot denna bakgrund och eftersom inget tydde på motsatsen, ansåg man att resultaten om eventuella icke-samarbetande företag torde överensstämma med dem om de samarbetande företagen. Undersökningen om sannolikheten för att dumpningen skulle återupptas om åtgärderna upphörde att gälla baserades därför på tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från de samarbetsvilliga tillverkare som nämns i skäl 17.

(44) För att kunna fastställa huruvida det är sannolikt att dumpningen skulle återupptas om åtgärderna upphörde att gälla undersöktes de samarbetsvilliga tillverkarnas prissättning på andra exportmarknader, produktionskapacitet och lager.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i Indonesien

(45) Om en av de fyra samarbetande indonesiska tillverkarna gick det inte att uppbringa några uppgifter om exportpriser, eftersom företaget inte exporterade polyesterstapelfibrer alls under undersökningsperioden. Uppgifterna om de andra tre tillverkarna visade att exportpriserna till tredjeländer i regel var något lägre än de priser som två av dem tillämpade på hemmamarknaden. Det kunde fastställas att prisskillnaden hade varit i genomsnitt ca 4 % under undersökningsperioden. Den tredje tillverkarens exportpriser till tredjeländer befanns vara generellt något högre än på hemmamarknaden. Detta tyder inte på sannolikhet för att dumpningen av export till gemenskapen skulle återkomma i väsentlig omfattning om åtgärderna upphävdes.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

(46) Det visade sig att gemenskapstillverkarnas säljpriser i gemenskapen i genomsnitt var betydligt högre än de samarbetande indonesiska tillverkarnas exportpriser till tredjeländer under undersökningsperioden. Detta kan betyda att den rådande prisnivån för den berörda produkten på gemenskapsmarknaden gör marknaden intressant för indonesiska tillverkare. Mot denna bakgrund är bedömningen att om åtgärderna skulle upphävas finns det ett ekonomiskt incitament att dirigera om exporten från tredjeländer till de högre priserna på gemenskapsmarknaden. Men eftersom priserna i gemenskapen är avsevärt högre än exportpriserna till andra tredjeländer är det osannolikt att export till gemenskapen skulle ske till dumpade priser om åtgärderna upphävs.

Outnyttjad kapacitet och lager

(47) Inget enhetligt mönster kunde urskiljas när det gäller de samarbetande indonesiska tillverkarnas kapacitetsutnyttjande under undersökningsperioden. Vissa av företagen kunde utnyttja nästan all sin produktionskapacitet, men andra hade mycket outnyttjad kapacitet till sitt förfogande. Sammantaget utgjorde den outnyttjade kapaciteten dock inte mer än 20 % av deras totala kapacitet. Inget av de samarbetande företagen i Indonesien föreföll planera väsentliga nyinvesteringar för att öka sin kapacitet att producera polyesterstapelfibrer i framtiden. En skattning gjordes av icke-samarbetande indonesiska tillverkares outnyttjade kapacitet på grundval av uppgifter från samarbetande företag och den indonesiska intresseorganisationen för polyesterstapelfibertillverkare. Enligt dessa uppgifter svarar de samarbetande tillverkarnas befintliga kapacitet för mindre än hälften av den totala befintliga kapaciteten att tillverka polyesterstapelfibrer i Indonesien. Mot denna bakgrund uppskattades den befintliga outnyttjade produktionskapaciteten i Indonesien till ca 90 000 ton. Vidare framgår det av uppgifter från de samarbetande tillverkarna att den sammantagna inhemska försäljningen har stigit under skadeundersökningsperioden och kommer att fortsätta att stiga i framtiden. Därför kommer den outnyttjade kapaciteten i Indonesien förmodligen att användas till inhemsk försäljning snarare än försäljning på export till gemenskapen.

(48) Lagerhållningen hos de fyra indonesiska tillverkarna visade inte på någon betydande förändring under skadeundersökningsperioden. Det noteras emellertid att lager inte kan uppfattas som någon meningsfull indikator, eftersom tillverkningen av polyesterstapelfibrer främst grundar sig på kundorder och/eller internt bruk.

(49) Sammantaget anses det inte föreligga någon sannolikhet för återupptagen export till gemenskapen i någon väsentlig omfattning och, även om en del av den outnyttjade produktionskapaciteten i Indonesien skulle gå till gemenskapen om åtgärderna upphävdes, är det tämligen osannolikt av de skäl som redovisas i skäl 45 och 46 att exporten skulle ske till dumpade priser.

2.4 *Thailand*

Inledande anmärkningar

(50) Det finns åtta tillverkare av polyesterstapelfibrer i Thailand som kommissionen känner till. Fyra av dem samarbetade i den nuvarande undersökningen. Bara en av dem exporterade en liten mängd polyesterstapelfibrer till gemenskapen under undersökningsperioden.

(51) Uppgifterna om lager och försäljning till andra marknader än gemenskapen hänför sig endast till samarbetande tillverkare. Det var dock möjligt att få uppgifter om produktionskapacitet i Thailand från de thailändska syntetfibertillverkarnas intresseorganisation (*Thai Synthetic Fiber Manufacturer's Association*) och göra en uppskattning av produktionsvolymen för alla tillverkare i Thailand. Skattningen byggde på antagandet att kapacitetsutnyttjandet hos de icke-samarbetande tillverkarna motsvarade det hos de samarbetande tillverkarna. Mot denna bakgrund och eftersom inget tydde på motsatsen, ansåg man att resultaten om icke-samarbetande företag torde överensstämma med dem om de samarbetande företagen.

(52) För att kunna fastställa huruvida det är sannolikt att dumpningen skulle återupptas om åtgärderna upphörde att gälla undersökte man de samarbetsvilliga tillverkarnas prissättning på andra exportmarknader, produktionskapacitet i Thailand och lagerhållning hos de samarbetande tillverkarna.

(53) Enligt Eurostat var importvolymerna med ursprung i Thailand försumbara under undersökningsperioden.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i Thailand

(54) Uppgifter från de fyra samarbetande tillverkarna visade att försäljningen till tredjeländer skedde till lägre priser än på hemmamarknaden eller under produktionskostnaden – skillnaderna var generellt på 10–15 %. Detta kan tyda på sannolikhet för återupptagen dumpning av export till gemenskapen om åtgärderna skulle upphävas.

Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och priserna i gemenskapen

(55) De exportpriser som de samarbetande tillverkarna i Thailand tillämpade i tredjeländer var i medeltal väsentligen lägre än gemenskapstillverkarnas försäljningspriser i gemenskapen, något som kan tyda på att den rådande prisnivån för polyesterstapelfibrer på gemenskapsmarknaden kan göra denna marknad intressant för tillverkare i Thailand om antidumpningsåtgärderna upphävs. På denna grundval är bedömningen att det föreligger ett ekonomiskt incitament att dirigera om exporten från andra tredjeländer till de högre priserna på gemenskapsmarknaden om de nu gällande antidumpningsåtgärderna skulle upphävas. Men eftersom priserna i gemenskapen är avsevärt högre än exportpriserna till andra tredjeländer, är det osannolikt att export till gemenskapen skulle ske till dumpade priser om åtgärderna upphävdes.

Outnyttjad kapacitet och lager

(56) Kapacitetsutnyttjandet hos samarbetande tillverkare har varit ganska högt under skadeundersökningsperioden, i medeltal ca 92 %. På denna utnyttjandenivå, och förutsatt att icke-samarbetande tillverkare utnyttjade sin kapacitet i motsvarande utsträckning, hade tillverkarna i Thailand en outnyttjad kapacitet på högst 50 000 ton under undersökningsperioden. Denna extra kapacitet skulle delvis kunna användas till att återuppta exporten till gemenskapen om åtgärderna upphävs, men tar man den omfattande försäljningen på hemmamarknaden och det stora antal exportmarknader som de samarbetande tillverkarna tillhandahåller med i beräkningen, är det osannolikt att betydande volymer av polyesterstapelfibrer skulle avsättas på gemenskapsmarknaden.

(57) Lager är inte någon meningsfull indikator när det gäller polyesterstapelfibrer tillverkade i Thailand. Tillverkningen bygger främst på order från kunder, på lagret finns därför främst polyesterstapelfibrer som väntar på att fraktas till redan kända köpare.

(58) Sammantaget anses det inte föreligga någon sannolikhet för återupptagen export till gemenskapen i någon väsentlig omfattning och, även om en del av den outnyttjade produktionskapaciteten i Thailand skulle gå till gemenskapen om åtgärderna upphävdes, är det tämligen osannolikt av det skäl som redovisas i skäl 55 att denna export skulle dumpas.

2.5 *Slutsats*

(59) För bedömningen av sannolikheten för att dumpningen skulle återkomma om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla analyserades outnyttjad kapacitet och tillgängliga lager samt prissättnings- och exportstrategier på olika marknader.

(60) Undersökningen visade att det visserligen förmodligen finns outnyttjad produktionskapacitet i Australien, Indien, Indonesien och Thailand som skulle kunna användas till att återuppta exporten till gemenskapen om åtgärderna tilläts upphöra att gälla, men att inget tyder på att en sådan export skulle bli betydande och, vilket är viktigare, en sådan eventuell export förväntas inte bli till dumpade priser vilket fastställdes i de tidigare undersökningarna.

(61) Eftersom det följaktligen inte är sannolikt att den dumpade export från de berörda länderna som kan vålla skada återupptas, finns det inget behov av att analysera sannolikheten av återkommande skada och gemenskapens intresse. Åtgärderna mot import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Australien, Indien, Indonesien och Thailand bör därför upphävas och förfarandet bör avslutas.

D. **PARTIELL INTERIMSÖVERSYN GÄLLANDE THAILAND**

(62) Enligt föregående skäl bör åtgärderna mot Thailand upphävas och förfarandet avslutas, därför bör också den partiella interimsöversynen gällande Tuntex avslutas.

E. **MEDDELANDE OM UNDERSÖKNINGSRESULTATEN**

(63) Berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att nuvarande åtgärder mot Australien, Indien, Indonesien och Thailand skulle upphävas och att förfarandet skulle avslutas. Samtliga parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Tillverkare i de berörda länderna och användare i gemenskapen stödde de ovannämnda slutsatserna. Men CIRFS och vissa gemenskapstillverkare motsatte sig slutsatserna, de synpunkter som inkom var dock generellt sett inte sådana att slutsatserna ändrades.

(64) CIRFS och vissa gemenskapstillverkare hävdade att kommissionens egna undersökningsresultat om outnyttjad kapacitet och dumpning tydligt visade att det var sannolikt att skadevållande dumpning skulle återupptas.

(65) Den enda tillverkaren i Australien ansåg att det inte hade klarlagts huruvida den produktionskapacitet som tidigare hade använts för export till gemenskapen fortfarande var tillgänglig, och om så var fallet huruvida det var sannolikt att den togs i bruk igen om man lät tullarna upphöra. De noterade att försäljningen på hemmamarknaden låg under normalvärdet och att slutledningen mot bakgrund av att skadevållande dumpning av export till gemenskapen hade konstaterats i den tidigare undersökningen samt även i en annan undersökning om PET, en produkt som liknar polyesterstapelfibrer, borde bli att det fanns sannolikhet för återupptagen skadevållande dumpning.

(66) CIRFS och vissa gemenskapstillverkare ansåg att en ökning av kapaciteten hos två större indiska tillverkare med 361 000 ton 2007 och det faktum att minst en ny polyesterstapelfibertillverkare med en uppskattad kapacitet på 180 000 ton låg i startfasen betydde att Indien skulle ha en kapacitet på mer än 300 000 ton över intern efterfrågan under hela perioden fram till 2010. Detta i kombination med dumpningsmarginaler på 15–27 % på export till tredjeländer under undersökningsperioden, samt även kommissionens egen uppfattning att den förhärskande prisnivån på gemenskapsmarknaden kunde göra den intressant för indiska tillverkare, visade att det var stor sannolikhet för återupptagen skadevållande dumpning om åtgärderna upphävdes.

(67) När det gäller Indonesien, betonade de att kommissionen drog sina slutsatser efter att ha analyserat endast fyra samarbetande tillverkare, trots att marknads- och finanssituationen för de icke-samarbetande tillverkarna, som enligt kommissionens uppskattning hade mer än hälften av den befintliga kapaciteten i Indonesien, var väsentligt sämre. De ansåg också att den outnyttjade kapaciteten låg på över 140 000 ton, dvs. 50 000 ton mer än kommissionens uppskattning, och att överkapaciteten fortfarande kommer att ligga på över 100 000 ton under flera år. Även de 90 000 ton överkapacitet som kommissionen räknade med skulle göra det sannolikt att indonesiska tillverkare, som redan hade affärskontakter i gemenskapen för försäljning av polyestertråd, väsentligen ökade sin export till gemenskapen så snart åtgärderna hade upphävts. Eftersom deras marginaler på export till tredjeländer fortfarande var över miniminivån, skulle import med ursprung i Indonesien säljas till skadevållande dumpade priser.

(68) CIRFS och vissa gemenskapstillverkare noterade att dumpningsmarginaler på 10–15 % på export från thailändska samarbetande tillverkare till tredjeländer, betydande outnyttjad kapacitet och den omständigheten att thailändska polyesterstapelfibertillverkare redan exporterade polyestertråd till gemenskapen visade tydligt på en sannolikhet för snabbt återupptagen dumpning på import med ursprung i Thailand om åtgärderna skulle upphävas.

(69) De hävdade också att sådana länder som Kina, Indien och Vietnam, som tills nyligen varit nettoimportörer av polyesterstapelfibrer och viktiga exportmarknader för de berörda länderna, hade byggt upp kapacitet i sådan utsträckning att de snart skulle bli nettoexportörer och då påverka de berörda länderna i riktning mot att återuppta betydande export till gemenskapen till skadevållande, dumpade priser.

(70) Slutligen betonade en gemenskapstillverkare den strategiska betydelsen hos återvinningsindustrin, som kunde påverkas negativt av nedskärningar eller t.o.m. nedläggningar hos gemenskapstillverkare av polyesterstapelfibrer.

(71) Vid en översyn vid giltighetstidens utgång är slutsatserna om sannolikheten för att dumpningen och skadan skall fortsätta eller återkomma en prognos och omfattar därmed ett bedömningsmoment. Allmänt sett ifrågasattes inte sakuppgifterna i undersökningen om kapacitet och kapacitetsutnyttjande i de berörda länderna. CIRFS och vissa gemenskapstillverkare har helt enkelt gjort en annan prognos när det gäller de berörda ländernas benägenhet att återuppta dumpad export av polyesterstapelfibrer till gemenskapen. De har försökt underbygga sin prognos med hänvisningar till andra produkter än polyesterstapelfibrer. Men den omständigheten att vissa tillverkare i de berörda länderna exporterar andra produkter till gemenskapen visar inte i sig på en sannolikhet för återupptagen dumpad export i stora mängder av polyesterstapelfibrer till gemenskapen om åtgärderna skulle upphävas.

(72) I förhandenvarande fall är den omständigheten att prisskillnaden mellan export från Indien, Indonesien och Thailand till tredjeländer och inhemsk försäljning under undersökningsperioden var väsentligt mindre än den som konstaterades i de tidigare undersökningarna av deras export till gemenskapen en indikation på att prissituationen på marknaderna har ändrats. Den omständigheten att priserna i gemenskapen är väsentligt högre än säljpriserna till tredjeländer tyder vidare på att sådana prisskillnader skulle kunna vara ännu mindre, kanske t.o.m. negativa, om betydande export till gemenskapen från dessa tre länder kom igång. Därmed förväntas dumpning av export till gemenskapen från dessa länder inte kunna ske under rådande omständigheter. Det erinras om att ingen export från Australien förekom under undersökningsperioden och därför kan inget sådant hävdas om det landet.

(73) Vidare var kapacitetsutnyttjandet i Indien, Indonesien och Thailand generellt högt och deras inhemska marknader var stora, i vissa fall växte de snabbt. I Indien sålde de samarbetande tillverkarna 90 % av sin produktion på hemmamarknaden under undersökningsperioden. I Indonesien var motsvarande siffra 80 %. I Thailand, där siffran var ca 40 %, var den uppskattade outnyttjade kapaciteten ganska liten och i vilket fall som helst mindre än i Indien och Indonesien. Det kom inte in några bevis för att situationen för de icke-samarbetande tillverkarna i dessa länder skulle vara annorlunda. När det gäller Australien finns det inga tecken på att den enda tillverkarens tidigare kapacitet enkelt skulle kunna tas i bruk och användas till att återuppta exporten till gemenskapen om åtgärderna skulle upphävas. Såsom tidigare anmärkts, är nuvarande kapacitet i Australien så liten att, även om den skulle användas uteslutande till export till gemenskapen, kommer marknadsandelen i gemenskapen inte att överstiga miniminivån på 1 %. Sammanfattningsvis anses alltså inget peka på att outnyttjad kapacitet skulle kunna användas till att återuppta betydande export till gemenskapen om åtgärderna skulle upphävas.

(74) Med hänsyn till argumentet att vissa tredjeländer har byggt upp ny kapacitet och kan minska eller helt strypa importen i framtiden, vilket skulle ge mer utrymme för export till gemenskapen, påpekas att inget tyder på att världens snabbt växande efterfrågan på polyesterstapelfibrer skulle avta inom den närmaste framtiden. I detta sammanhang påpekas vidare att nuvarande kapacitet i gemenskapen räckte till högst 60 % av gemenskapens växande efterfrågan under undersökningsperioden. Följaktligen förväntas inte någon överkapacitet på världsmarknaden inom den närmaste framtiden, inte heller att något sådant skulle kunna påverka gemenskapsmarknaden märkbart.

(75) Det är slutligen riktigt att återvinningsindustri i tillverkningsled uppströms kan påverkas negativt av nedskärningar eller t.o.m. nedläggningar hos gemenskapstillverkare av polyesterstapelfibrer, eftersom de är storförbrukare av PET-flingor. Men anmärkningen saknar relevans för frågan om sannolikheten för att export till dumpade priser återupptas från de berörda länderna. Synpunkterna från CIRFS och vissa gemenskapstillverkare anses därför inte kunna ändra på slutsatsen att det inte föreligger någon sannolikhet för återupptagen dumpad export i betydande mängd till gemenskapen från de berörda länderna och att åtgärderna därmed bör upphävas och förfarandet avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De antidumpningsåtgärder på import av syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, med ursprung i Australien, Indien, Indonesien och Thailand som infördes genom förordningarna (EG) nr 1522/2000 och (EG) nr 2852/2000 upphävs härmed, och förfarandena beträffande dessa importvaror avslutas.

Artikel 2

Den partiella interimsöversynen av antidumpningsåtgärder på import av syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, med ursprung i Thailand avslutas härmed.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 10 oktober 2006.

På rådets vägnar
H. HEINÄLUOMA
Ordförande